

NKKs troserklæring av 8 april 1999

I vår tilbedelse av den ene sanne Gud, Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, bekrefter vi at vi i denne (tilbedelse) deler den udelte kirkes ortodokse og katolske tro, og at vi fastholder vår lutherske arv så langt som den omfatter og har formidlet denne tro. Derfor gir vi vår tilslutning til PNCC's katolske tro og aksepterer uten reservasjoner eller kvalifikasjoner følgende lærekilder og autoriteter: Den hellige skrift og Kirkens hellige overlevering; de almenkirkelige symboler: Den apostoliske trosbekjennelse, Den nikenske trosbekjennelse, Den athanasianske trosbekjennelse, den udelte kirkes konsiler, kirkefedrene i Øst og Vest, messen som eukaristisk offer (The eucharistic Sacrifice of the Mass)* og de syv sakramenter; den katolske kirkes grunnleggende praksis slik den bekreftes av PNCC, og autoriteten til vår rettmessige biskop, og vi vil dernest ta navnet Den nordisk katolske kirke.

* Messen som eukaristisk offer skal forstås i lys av Utrechterklæringens punkt 6): “Med tanke på at den hellige eukaristi alltid har vært det sanne sentrum i katolsk tilbedelse, anser vi det som vår plikt å erklære at vi med full troskap fastholder den gamle katolske lære vedrørende alterets sakrament. Vi tror at vi mottar vår frelser Jesu Kristi legeme og blod under brødets og vinens skikkelse. Nattverdfeiringen i kirken er hverken en kontinuerlig gjentakelse eller en fornyelse av det soningsoffer som Kristus én gang for alle gjorde på korset, men den eukaristiske feiringens offerkarakter består i at den er en vedvarende ihukommelse av det (offer som ble gitt på korset), og den handling ved hvilken på jorden gjøres virkelig nærværende det ene offer som Kristus frembærer i himmelen, ifølge Hebreerbrevet 9:11f, til frelse for den forløste menneskehet, idet han trer frem for oss i Guds nærvær (Heb 9:24). Dette er egenarten i den hellige eukaristi i forhold til Kristi offer; samtidig er den også et hellig offermåltid hvorigjennom de troende som mottar Kristi legeme og blod, har fellesskap med hverandre (1 Kor 10:17).”